

kunde være Marsag til at gaa lidt videre ved at foreslaa disse Indretninger for Fiskenes Vandring holdes aabne ca. 12 Timer længere ugentlig; derimod har man ikke troet at turde forbyde Garns Besættelse over et Vandløbs hele Brede, da denne Fiskemaade ikke er saa ødelæggende, og man vilde derved næsten ubelufte alt Fiskeri i saadanne Bunde, men har dog foreslaaet, at saadanne Garn ikke maa sættes i den Tid, Fiskegaardene holdes aabne.

Ungaaende Fredning af Ferskvandsfisk og Tiden for denne, er der imellem Udvalget og Regjeringen ingen større principielle Uoverensstemmelser, og de foreslaaede Ændringer ere stete mest af praktiske Hensyn, da nogle Fiskearter vanskeligt undgaas at fanges, naar man fisker efter andre.

Da, som foran nævnt, Fiskeriet i de heromhandlede Bunde er privat Eiendomsret, maa det anses for mindre passende, at Indenrigsministeren som saadan kan gribe ind ved at foranledige Udkaft udfærdiget til Regulativer, og uagtet det er ønskeligt, at saadanne komme tilstede, ville disse nok komme frem, naar man tilstøder de Fiskeriberettigede at foranledige Udkaft til Saadanne. En Del Medlemmer har næret Frygt for, at den enkelte Fiskeriberettigedes Interesse ikke altid kan være betrygget ved, at et Lal af 20 skulde kunne vedtage et saadant Regulativ som skal kunne faae offentligt Præg, og endog efter samme ved saadanne Bunde ansætte faste Opnysmænd med samme Myndighed som Politiets Betjente, da det ofte kan hændes, at 20 Lodsseiere kun ere et lille Mindretal af Samme, og tillige kun ere en Ubetydelighed af den til Fiskevandet tilstødende Grund; man har derfor ment at burde foreslaa, at Regulativet vedtages af mindst Halvdelen af de Fiskeriberettigede, som tillige skulde ere mindst Halvdelen af den tilstødende Grund, forbeholdende Enhver Ret til Paaanke til Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionen, hvis han finder, at hans Interesser ikke tilbørligen ere varetagne. Andre Medlemmer have anset det for mest praktisk strax at henvise Stridigheder om Fiskeriets Ordning i de her omtalte Bunde til Landvæsenkommissioner, tiltraadte af Fiskeriinspektøren paa Amtmandens Begjæring. Udvalget har foreslaaet, at Fiskeretten for Fremtiden ikke afstilles fra den tilstødende Grundeiendomsret, fordi den første og den sidste Interesse ofte staaer i Modstrid til hinanden, naar den ene eier Grunden og den Anden Fiskeretten, og derfor ofte kan være til Hindrer for Vandløsbenedes heldige Regulering og Vandets Afledning og Afbenyttelse i Agerbrugets Interesse, og selv om der i Henhold til Loven af 28de Mai 1880 kan exproprieres Fiskeretten, vil det ved den Forbyrdelse, som dette medfører, ofte vanskeliggjøre nyttige Foretagender, og det kan derfor ikke ses rettere, end at det er heldigt, at der ikke indføres

flere af de forvandlede Forhold end som der allerede findes. Kommissionen havde foreslaaet nogle almindelige Regler for, hvad der skulde gjælde ved Sammenstød mellem Fiskeriet og andre Interesser i første Bunde; Regjeringen har udtalt, at Saadanne helst maatte afgjøres ved Vandløbs Lovgivningen, da en saadan almindelig Regel neppe kan siges at være optagen i den ifjor udfomne Lov, have nogle Medlemmer anset det for rigtigt at følge Kommissionens Indstilling. Ændringer til dette Afsnit i Henhold til det Udtalte, foreslaas.

Til Afsnit 3.

Til dette Afsnit har Udvalget meget lidt at bemærke, da det er enigt i, at, vil man give Love, maa der ogsaa være fastsat passende Straffe for Overtrædelser, ligesom det maa anses for et stort Gode, at det store Lal af specielle Bestemmelser ophæves, saaledes, at naar dette Forslag udkommer, at man da har en eneste gjældende Lov om dette Forhold. Udvalget mener, at det er heldigt, at de mulige idømte Bøder for Overtrædelse imod den private Ret tilfalder de fattiges Kasse i det Sogn, hvor Forseelsen er begaaet; ligeledes at de Bøder, der idømmes i Henhold til de af de kommunale Bestyrelser vedtagne Vedtægter, tilfalde vedkommende Kommunekasse. Derimod hvad Forbud af Kjøb og Salg af Fisk angaar, har flere Medlemmer troet at burde indskrænke sig til Forbud mod Kjøb og Salg af Fiskeyngel for at undgaa Maalebestemmelser, hvilke utvivlsomt ville foranledige Fiskerne stor Tidsspilde, naar de f. Ex. ved hver Vaaddræt skulle undersøge, om der i de med lovlige Garn og paa lovlige Læder fangede Fisk fandtes nogle, der ikke havde det lovbestede Maal; derimod Fiskeyngel, som ikke har Betydning som Memestof, vil ikke forvolde stor Vanskelighed at adskille og efter et Vaaddræt at kaste tilbage igen i Vandet. Andre Medlemmer have derimod ikke ment, at de lovbestede Maal kunne undværes, om de end kunde sættes lidt mindre end de foreslaaede, og overhovedet ikke tillagt de formentlig praktiske Ulemper ved at følge Regjeringsforslaget i denne Henseende en saadan Betydning, at man af den Grund skulde unddrage Administrationen et saa vigtigt Middel som bestemte Maal for hvad der forstaaes ved Fiskeyngel eller umoden Fisk, nødvendigvis maa være for at Forbudet mod hensigtsløs ødelæggelse af Fiskeyngelen kan gennemføres paa rette Maade. I Uoverensstemmelse med Foranstaaende foreslaas Ændringer. De øvrige foreslaaede Forandringer i Lovforlaget ere ikke af større Betydning, end at de kunne begrundes ved en mundtlig Forhandling i Thinget.